

מעשי גבורה: וולף וילנסקי

על פי כתבה ב-ויקיפדיה

וולף וילנסקי נולד בקובנה ב-1919, במשפחה יהודית מסורתית. למד בגימנסיה עברית "יבנה" ולאחר מכן בבית הספר "אורט" בעיר. וולף היה חניך בתנועת "השומר הצעיר" בליטא. ב-1938 היה חבר בגרעין להכשרה חלוצית בחווה חקלאית ליד קובנה לקראת העלייה לארץ ישראל. עם סיום לימודיו ב"אורט" גויס לשירות חובה בצבא הליטאי. לאחר סיפוח ליטא לברית המועצות ב-1940 הפכה היחידה הצבאית שבה שירת לחלק מן הצבא האדום. ב-1941 התקבל ללימודים בבית הספר לקציני חי"ר בוילנה.

לאחר הפלישה הנאצית לברית המועצות וכיבוש ליטא, התפנה, יחד עם כל צוערי בית הספר לקצינים, לעיר נובוקוזנצק שבמחוז קמרובו. בתום הלימודים בתחילת 1942 הוענקה לו דרגת סגן ויחד עם שאר הבוגרים נשלח לשרת בדיוויזיית חייל רגלים ה-16 אשר הורכבה מיוצאי ליטא. הוא החל את שירותו כמפקד מחלקה, אך מהר קודם לתפקיד מפקד פלוגה ובתחילת 1943 – לתפקיד קצין אג"ם גדודי.

בפברואר 1943 יצא יחד עם שאר חיילי הדיוויזיה אל החזית. הוא השתתף ברבות על העיר אורלוב. פלוגתו הייתה היחידה שהשתלטה והחזיקה בגבעה השולטת. על גבורתו בקרב זה עוטר בעיטור אלקסנדר נבסקי. בסוף 1943 הועלה לדרגת הסרן ומונה למפקד הגדוד השלישי של רגימנט 249 של הדיוויזיה. בסוף 1943 בגזרת החזית במחוז פסקוב חדר הגדוד בפיקודו של וילנסקי עמוק לעורף האויב וחיסל מפקדה צבאית גרמנית רמת-דרג. על הצלחתו בביצוע המשימה הוענק לו עיטור הדגל האדום.

ביוני 1944 השתתפה הדיוויזיה שבא שירת במבצע רחב-היקף לשחרור בלארוס. בתחילת אוגוסט הועברה הדיוויזיה צפונה כדי לקחת חלק בשחרור ליטא.

ב-10.8.1944, במהלך ההתקפה של הצבא האדום באזור העיירה פאגאני שבמערב ליטא, שימש הגדוד בפיקודו של וילנסקי כחוד החנית של הדיוויזיה. הגדוד השתלט על צומת דרכים בין עיר הנמל קלייפדה לבין העיר טילזיט שבפרוסיה המזרחית. הגרמנים הפעילו כוחות רבים כדי לכבוש חזרה את הצומת. וילנסקי, שעמד בראש חייליו גילה אומץ – לב וגבורה עילאית. על תפקודו בקרב זה הוענק לו תואר "גיבור ברית המועצות".

במהלך המלחמה עוטר וילנסקי ב-7 עיטורים (נוסף על כוכב הזהב של גיבור ברית המועצות) עיטור לנין, 2 עיטורי הדגל האדום, עיטור אלקסנדר נבסקי, עיטור המלחמה הפטריוטית הגדולה מדרגה ראשונה ו2 עיטורי הכוכב האדום.

לאחר המלחמה נשאר וילנסקי לשרת בצבא הקבע. הוא סיים בהצטיינות את האקדמיה הצבאית על שם פרונזה במוסקבה ולאחר מכן הועלה לדרגת פולקובניק (קולונל). בשל מוצאו היהודי הוא לא מונה לתפקיד פיקודי, אלא מילא תפקידים משניים. בשנת 1972 פרש סופית מהשירות הצבאי. בשנות ה-70 עלו לישראל שני ילדיו וכן אחיו ואחותו עם משפחותיהם. בקשתו לעלות לארץ ישראל נדחתה על ידי השלטונות. במשך 10 שנים היו וילנסקי ואשתו מסורבי עליה. רק בספטמבר 1983, לאחר מאבק ארוך וקשה, קיבל את האישור לעלות לארץ ישקאל. בארץ התגורר בבת ים, וכתב ספר זיכרונות. הוא קיבל דרגת אלוף-משנה של כבוד בצה"ל. וולף נפטר בינואר 1992 ונקבר בבית העלמין בראשון לציון. בעיר נקרא רחוב על שמו.

המידע עליו נגיבור ברית המועצות לא פורסם באוסף "גיבורי ברית המועצות" בשני כרכים שיצא לאור בברית המועצות בשנים 1987-1988.